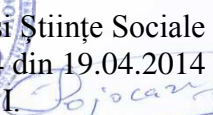

**MINISTERUL EDUCAȚIEI AL REPUBLICII MOLDOVA
UNIVERSITATEA DE STAT „ALECU RUSSO” DIN BĂLȚI**

**FACULTATEA DE DREPT ȘI ȘTIINȚE SOCIALE
CATEDRA DE DREPT**

Aprobat la Ședința Catedrei de Drept
proces verbal nr. 9 din 09.04.2014
Șeful Catedrei de Drept Botnari E.

Aprobat la Ședința Consiliului Facultății de Drept și Științe Sociale
proces verbal nr.4 din 19.04.2014
Președintele Consiliului Facultății de Drept și Științe Sociale Cojocaru I.

**CURRICULUM
LA UNITATEA DE CURS:**

CRIMINOLOGIE
(pentru secția cu frecvență la zi și secția cu frecvență redusă)

**AUTOR:
Anatolie Faigher,
dr., lect. sup. univ.**

Bălți, 2014

I. INFORMAȚII DE IDENTIFICARE A CURSULUI

Facultatea: *Drept și științe sociale*

Catedra: *Drept*

Domeniul general de studiu: *38 Drept*

Domeniul de formare profesională: *381 Drept*

Denumirea specialității / specializării: *Drept*

Administrarea unității de curs										
Secția	Codul unității de curs	Anul de studii	Semestrul	Repartizarea orelor			Evaluarea		Responsabil de unitatea de curs	Date de contact
				P	S	Li nd ivi d.	Credite ECTS	Forma de evaluare		
ZI	S.03.A.25	II	III	30	30	60	4	Examen	A. Faigher, dr., lect. sup. univ.	069779007
F/R	S.03.A.23	II	III	14	4	72	3	Examen		

II. INTEGRAREA CURSULUI ÎN PROGRAMUL DE STUDII

Criminalitatea, în toată complexitatea ei, indiferent de forma de manifestare, reprezintă astăzi un fenomen tot mai agresiv, astfel încât societatea umană este amenințată atât la bazele ei morale, cât și în structurile pe care este întemeiată.

În acord cu actualele curente criminologice, autorii extind analiza crimei de la infracțiune la devianță, pentru a oferi o mai bună înțelegere a fenomenului și, implicit, a predicției și a profilaxiei sale. În acest sens, criminologia ca știință este condiționată de necesitățile sociale ce țin de asigurarea teoretică a măsurilor de contracarare a criminalității. Având un caracter multidisciplinar, criminologia implică o vastă cercetare științifică în planul crimei, al personalității criminalului și a criminalității în general. Eficacitatea măsurilor de control asupra criminalității constă în rezolvarea oportună a problemelor referitoare la cunoașterea esenței fenomenului 3K (crimă, criminal, criminalitate), la justa apreciere a stării și tendințelor acestuia în Republica Moldova, la descoperirea cauzelor și condițiilor, a factorilor și împrejurărilor ce favorizează săvârșirea infracțiunilor, pronosticarea criminalității și a altor devianțe sociale, elaborarea măsurilor eficiente de prevenire și de combatere.

Știința și domeniul de cunoaștere care are drept scop asigurarea științifică și informațional analitică a activității anticrima este criminologia.

Scopul acestui curs este de a realiza studiul științific al criminalității și al profilaxiei acesteia prin prisma reacției sociale la fenomenul infracțional. Pe lângă capitolele tradiționale ale disciplinei criminologie – definiție, clasificările criminologiei, obiectul de studiu, metode și tehnici de cercetare și teoriile ce explică din perspectiva biologică, psihologică sau sociologică comportamentul infracțional – disciplina abordează și criminologia judiciară – evoluția principiilor

de drept și a pedepsei, principalele categorii de infracționalitate – delincvența juvenilă, criminalitatea feminină, infracțiunile legate de traficul și consumul de droguri, criminalitatea organizată – victimologia și prevenirea comportamentului infracțional.

Curriculumul la unitate de curs „Criminologie” răspunde unor cerințe de ordin didactic, reușind să se facă o selecție riguroasă și concludentă a numărului impresionant de teorii și opinii rezultate în urma cercetărilor criminologice; el este destinat, în principal, studenților în drept. Formabilii pot găsi în acest curs elementele teoretice de bază și referințele bibliografice minime, necesare perfecționării cunoștințelor în acest domeniu. Din anumite puncte de vedere, disciplina poate prezenta interes și pentru practicieni, fie pentru cei implicați în mod nemijlocit în activitatea de justiție penală, fie pentru cei angajați în diferite activități cu caracter social, legate de fenomenul criminal sau deviant. Realizarea unei justiții penale înțelepte, optimizarea și umanizarea reacției sociale față de fenomenul criminal, necesită o raportare permanentă la rezultatele cercetărilor criminologice, mai noi sau mai vechi, mai mult sau puțin convingătoare.

Cercetarea criminologică are un dublu caracter: fundamental și aplicativ. Deși examinarea unor aspecte legate de criminologia aplicativă ar fi mult mai spectaculoasă, trebuie păstrată ordinea firească a lucrurilor. Nu se poate acționa asupra unui fenomen și nu se poate înțelege această acțiune fără a cunoaște și explica fenomenul. Prezentul curs întrunește, așadar, abordarea unor probleme legate de criminologia teoretică sau fundamentală, cea care încearcă să permită înțelegerea fenomenului criminal, condiție necesară pentru o acțiune eficientă asupra acesteia, precum și cercetarea practică (aplicativă).

III. COMPETENȚE PREALABILE

Profesionale

- utilizarea adecvată a conceptelor, teoriilor, paradigmatelor și metodologiilor din domeniul juridic;
- aplicarea tehnicilor și instrumentelor specifice domeniului juridic;
- calificarea corectă a situațiilor conform legislației naționale și documentelor internaționale;

Transversale

- realizarea sarcinilor profesionale în mod eficient, responsabil și în conformitate cu regulile deontologice specifice;
- aplicarea tehnicilor de muncă eficientă în echipă (cu elemente de interdisciplinaritate);
- utilizarea eficientă a resurselor de comunicare, a surselor de informare și de formare profesională asistată, atât în limba română, cât și într-o limbă de circulație internațională

IV. COMPETENȚE DEZVOLTATE ÎN CADRUL CURSULUI

La nivel de cunoaștere și înțelegere:

- să posede bazele criminologiei;
- să identifice metodele și tehnicile de cercetare criminologică;

- să determine fenomenul de crimă, criminal și criminalitate, conținutul și tehnologia realizării procesului de criminalizare în diverse etape istorice;
- să definească teoriile fundamentale ale criminologiei;
- să cunoască structura și principiile activității organelor statale și organelor de ocrotire a normelor de drept (MAI, Ministerul Justiției, Procuratura);
- să explice cauzalitatea criminalității;
- să identifice bazele reacției sociale antiinfracționale;
- să descrie modele de prevenire și combatere a criminalității.

La nivel de aplicare:

- să analizeze codificările antice;
- să explice esența doctrinelor privind fenomenul criminalității în diverse etape ale evoluției civilizației umane;
- să selecteze date referitoare la starea, structura și dinamica criminalității;
- să utilizeze terminologia criminologică în expunerea principalelor probleme criminologice teoretice și practice;
- să investigheze cauzalitatea criminalității și principalii ei indicatori (calitativi și cantitativi);
- să argumenteze influența alienării, frustrării, inadaptării și învățării în formarea personalității infractorului;
- să interpreteze și să aplice prevederile legislației în vigoare;
- să compare experiența practică și doctrinală în vederea prevenirii și combaterii criminalității;
- să aplice postulatele de bază ale criminologiei contemporane.

La nivel de integrare:

- să stabilească rolul și locul criminologiei în contextul altor științe sociale și juridice;
- să aprecieze importanța criminologiei în evoluția științelor de drept;
- să stabilească corelația dintre criminologia generală și specială;
- să determine interdependența dintre particularitățile stării, structurii, dinamicii criminalității și specificul evoluției social-economice a perioadei istorice concrete;
- să aprecieze rolul personalității în promovarea ideilor despre educare și corectare la realizarea procesului de resocializare;
- să recomande clasificări și tipologii victimale;
- să evalueze instituțiile și strategiile actuale de luptă împotriva criminalității;
- să elaboreze programe de prevenire și combaterea criminalității;
- să propună proiecte de cercetare individuală a unor probleme de prevenire infracțională;
- să determine perspectivele dezvoltării studiilor criminologice în baza legităților stabilite și cunoștințelor acumulate.

V. FINALITĂȚILE CURSULUI

- aplicarea cunoștințelor obținute în cadrul cursului de criminologie în cadrul altor discipline;
- utilizarea cunoștințelor obținute în cadrul consultațiilor acordate de către studenți păturilor socialmente-vulnerabile la Clinica juridică universitară;
- analiza și interpretarea legislației în domeniul dreptului penal și formularea propunerilor de prevenire și combatere a criminalității;
- dezvoltareacompetențelor obținute prin cursul de criminologie în cadrul programului la ciclul I, studii superioare de licență, prin programe specializate la ciclul II, masterat.

VI. CONȚINUTURI

Tema	Numărul de ore			
	ZI		F/R	
	Curs	Seminarii	Curs	Seminarii
1. Obiectul, scopul, funcțiile, legăturile și metodologia cercetării criminologice	2	2	1	-
2. Concepții și teorii clasice asupra criminalității.	2	4	1	-
3. Teorii, curente, școli criminologice contemporane asupra criminalității	4	2	1	-
4. Fenomenologia criminalității.	2	4	2	-
5. Personalitatea infractorului.	4	2	1	-
6. Victima infracțiunii.	2	4	1	1
7. Reacția socială față de infracționism.	2	2	1	2
8. Criminologia preventivă.	2	2	1	
9. Instituții și strategii actuale de luptă împotriva criminalității.	2	2	1	
10. Resocializarea infractorului .	2	2	1	
11. Tipuri de criminalitate.	4	2	2	1
12. Criminalitatea în Republica Moldova și mun. Bălți	2	2	1	-
TOTAL	30	30	14	4

VII. CALENDARUL DE DESFĂȘURARE A CURSULUI

OBIECTIVELE DE REFERINȚĂ	CONȚINUTURI
<ul style="list-style-type: none"> - să reproducă sensul etimologic al cuvântului “criminologie”; - să explice evoluția criminologiei științifice; - să definească și să structureze obiectul de studiu al criminologiei; - să identifice scopul principal și imediat al criminologiei; - să descrie funcțiile criminologiei; - să descrie sistemul și ramurile criminologiei; - să analizeze legăturile criminologiei cu alte științe juridice și sociale; - să relateze metodologia cercetării criminologice; 	<p>Obiectul, scopul, funcțiile, legăturile și metodologia cercetării criminologice</p> <ul style="list-style-type: none"> • Evoluția criminologiei • Obiectul criminologiei • Sistemul criminologiei • Scopul criminologiei • Funcțiile criminologiei • Ramurile criminologiei • Metodologia cercetării criminologice • Tehnici de cercetare criminologică • Raporturile criminologiei cu alte discipline

<ul style="list-style-type: none"> - să estimeze eficiența metodelor de investigare criminologică; - să formuleze tehnicile de investigare criminologică; - să evalueze fenomenul crimă, criminal și criminalitate. 	
<ul style="list-style-type: none"> - să relateze despre gândirea lumii antice: Grecia Antică, Roma Antică, China Antică; - să analizeze rolul religiei în lupta împotriva criminalității; - să estimeze importanța principiilor școlii clasice sau beccariene; - să formuleze premisele apariției școlii pozitivist italiene; - să evalueze contribuția școlii pozitvist italiene în dezvoltarea criminologiei ca știință; - să definească școala sociologică franceză; - să compare starea, structura și dinamica criminalității în diferite zone geografice conform opiniei școlii cartografice; - să clasifice teoriile curentului psihologic clasic; - să dezvolte tezele doctrinei psihanalitice ale lui Sigmund Freud. 	<p>Concepții și teorii clasice asupra criminalității</p> <ul style="list-style-type: none"> • Gândirea lumii antice: Grecia Antică, Roma Antică, China Antică. • Rolul religiei în lupta împotriva criminalității • Școala clasică sau beccariană • Premisele apariției școlii pozitvist italiene • Școala pozitivistă italiană • Școala sociologică a lui Emile Durkheim • Școala mediului social. Școala lioneză • Școala interpsihologică • Școala cartografică (geografică) • Curentul psihologic clasic • Freudismul
<ul style="list-style-type: none"> - să descrie la general teoriile de orientare bioantropologică; - să relateze despre teoria biotipurilor criminale a lui Ernst Kretschner; - să definească testele de personalitate; - să identifice conceptul de «cultură» și «subcultură» criminală; - să reproducă conceptul de „anomie socială”; - să analizeze rolul inadapării sociale și psihologice a persoanei ca factor determinant al comportamentului criminal; - să formuleze particularitățile de bază ale teoriilor contemporane de orientare psihologică; - să compare teoriile criminologice de orientare sociologică în funcție de factorul social determinant; - să estimeze importanța elementelor biologice în formarea personalității criminalului; - să evalueze contribuția familiei în procesul de educare și socializare a copiilor; - să dezvolte tezele doctrinei marxiste asupra cauzalității fenomenului criminalității. 	<p>Teorii, curente, școli criminologice contemporane asupra criminalității</p> <ul style="list-style-type: none"> • Teorii contemporane de orientare bioantropologică. • Teoria constituției predispozant delincventiale. • Teoria inadapării sociale. • Teoria constituției delincvente. • Teoria endocrinologică a criminalității. • Teoria stării de pericol. • Teoria criminologiei clinice. • Teoria cromozomului crimei. • Teorii contemporane de orientare psihologică. • Teoria inferiorității a lui Alfred Adler. • Teoria lui David Abrahamsen. • Teoria lui Etienne de Greef. • Testele de personalitate. • Teoria personalității criminale a lui Jean Pinatel. • Teorii contemporane de orientare sociologică. • Teoria ecologică. • Teoria “asociațiilor diferențiate”. • Teoria “conflictului de cultură”.

	<ul style="list-style-type: none"> • Teoria anomiei sociale a lui Robert Merton. • Teoria “oportunității (asociațiilor) diferențiate”. • Teoria apartenenței sociale a lui Travis Hirschi. • Teoria rezistenței la frustrare a lui W. C. Reckless. • Teoria marxistă. • Teoria “apărării sociale”. • Teoria “noii criminologii”.
<ul style="list-style-type: none"> - să descrie conceptele operaționale de cauză, efect, necesitate, întâmplare; - să analizeze noțiunea de criminalitate în sens larg și restrâns; - să analizeze conceptul criminologic de crimă și criminalitate; - să analizeze coraportul dintre definiția criminologică a crimei și definiția penală a infracțiunii; - să estimeze criminalitatea din punct de vedere calitativ și cantitativ; - să formuleze trăsăturile criminalității; - să evalueze starea, structura și dinamica criminalității; - să definească cauzalitatea criminalității; - să compare tendințele moderne ale criminalității din alte state; - să clasifice factorii criminogeni; - să aprecieze influența factorilor socio-culturali și economici asupra fenomenului criminalității. 	<p style="text-align: center;">Fenomenologia criminalității</p> <ul style="list-style-type: none"> • Noțiunea de criminalitate. • Evaluarea criminalității. • Trăsăturile criminalității. • Formele criminalității • Structura criminalității. • Dinamica criminalității. • Referiri la criminalitatea din alte țări și tendințele acesteia. • Cauzalitatea criminalității. • Factorii criminogeni geografici. • Factorii economici. • Factorii demografici. • Factorii socio-culturali. • Factorii politici.
<ul style="list-style-type: none"> - să reproducă conceptul de personalitate a infractorului; - să relateze despre trăsăturile morfologice ale diferențierii indivizilor; - să stabilească interacțiunea genelor și a mediului asupra dezvoltării personalității infractorului; - să distingă tipurile de temperament ale infractorilor; - să clasifice bolile psihice ale infractorilor; - să compare tipurile de caracter ale infractorilor; - să analizeze tendințele comportamentale ale infractorilor; - să determine rolul familiei, instituțiilor școlare și altor instituții sociale în formarea personalității; - să estimeze importanța alienării în formarea personalității infractorului; - să argumenteze rolul frustrării în formarea personalității infractorului; - să reproducă rolul inadapării în formarea personalității infractorului; - să stabilească rolul învățării în formarea 	<p style="text-align: center;">Personalitatea infractorului</p> <ul style="list-style-type: none"> • Noțiunea și conceptul de personalitate a infractorului. • Trăsăturile bio-psiho-sociale ale personalității infractorului. • Noțiunea și caracteristica elementelor mecanismului actului infracțional individual • Clasificări și tipologii ale infractorului. • Personalitatea infractorului recidivist. • Personalitatea infractorului profesionist. • Personalitatea infractorului minor.

<p>personalității infractorului; - să recomande clasificări ale infractorilor.</p>	
<p>- să definească noțiunea de victimă; - să descrie trăsăturile de bază ale victimei; - să interpreteze conceptul juridico – penal și procesual penal de „parte vătămată”; - să clasifice victimele infracțiunii; - să stabilească particularitățile și comportamentul victimelor în situații precriminale; - să analizeze personalitatea și comportamentul victimei în mecanismul actului infracțional; - să evalueze raportul dintre infractor și victimă; - să estimeze vinovăția victimei; - să formuleze cazurile de atragere a minorilor în acțiuni ilicite; - să elaboreze măsuri de profilaxie victimologică.</p>	<p style="text-align: center;">Victima infracțiunii</p> <ul style="list-style-type: none"> • Victimologia criminologică. • Victima infracțiunii. • Clasificarea și tipologia victimelor. • Personalitatea și comportamentul victimei în mecanismul actului infracțional. • Clasificarea și tipologia victimilor. • Raportul "infractor-victimă. • Profilaxia victimologică.
<p>- să descrie bazele istorice ale reacției sociale antiinfracționale; - să explice evoluția modelelor de reacție socială împotriva criminalității; - să identifice modelul preventiv al reacției sociale; - să stabilească esența modelului represiv al reacției sociale; - să determine influența criminologiei asupra modelelor de politică penală; - să argumenteze rolul modelului curativ în reformarea sistemului penitenciar; - să analizeze tendințele moderne în politica penală; - să evalueze tendința represivă, neoclasică, moderată.</p>	<p style="text-align: center;">Reacția socială față de infracționism</p> <ul style="list-style-type: none"> • Bazele istorice ale reacției sociale antiinfracționale. • Evoluția modelelor de reacție socială împotriva criminalității. • Modelul represiv. • Modelul preventiv. • Modelul mixt. • Modelul curativ • Tendințe moderne în politica penală. • Tendința represivă, neoclasică. • Tendința moderată.
<p>- să determine obiectivele, sfera de acțiune și direcțiile prevenirii criminalității; - să definească conceptele de prevenire generală, prevenire specială, prevenirea individuală, prevenirea primară, prevenirea secundară; - să analizeze modele de prevenire a criminalității; - să evalueze efectul intimidant al pedepsei; - să estimeze măsurile specifice de prevenire în domeniile social, economic, cultural, educativ; - să aprecieze rolul organelor legislative în prevenirea criminalității.</p>	<p style="text-align: center;">Criminologia preventivă</p> <ul style="list-style-type: none"> • Definierea conceptului de prevenirea criminalității. • Scopul și sarcinile măsurilor de prevenire • Prevenirea generală. • Prevenirea specială. • Prevenirea individuală • Prevenirea primară. • Prevenirea secundară. • Modelul clasic • Modelul social • Modelul tehnologic • Modelul mixt
<p>- să identifice instituțiile și strategiile actuale de luptă împotriva criminalității; - să relateze conținutul rezoluțiilor ONU în domeniul de prevenire și combatere a criminalității;</p>	<p style="text-align: center;">Instituții și strategii actuale de luptă împotriva criminalității</p> <ul style="list-style-type: none"> • Rolul ONU în domeniul prevenirii și combaterii criminalității. • Institute regionale și interregionale de

<ul style="list-style-type: none"> - să stabilească direcțiile prioritare de acțiune a organismelor ONU; - să analizeze activitatea institutelor regionale și interregionale de criminologie; - să evalueze rolul Consiliului Europei în lupta împotriva criminalității; - să precizeze importanța organismelor nonguvernamentale în prevenirea și combaterea criminalității. 	<p>criminologie</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Consiliul Europei și rolul său în lupta împotriva criminalității. ● Organisme neguvernamentale și rolul lor în lupta împotriva criminalității.
<ul style="list-style-type: none"> - să definească noțiunea și conceptul de resocializare a infractorului; - să identifice etapele procesului de resocializare a infractorului; - să estimeze importanța criminologiei clinice în resocializarea infractorului; - să elaboreze programe de tratament și reintegrare socială a infractorilor. 	<p style="text-align: center;">Resocializarea infractorului</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Noțiunea și conceptul de resocializare a infractorului. ● Principiile, etapele și subetapele procesului de resocializare ● Metodele resocializării ● Probleme legate de resocializarea infractorului în timpul executării pedepsei penale ● Probleme legate de resocializarea infractorului în perioada post-privativă de libertate ● Diagnosticul criminologic. ● Prognosticul social. ● Programe de tratament a infractorului.
<ul style="list-style-type: none"> - să descrie la general tipurile de criminalitate existente în Republica Moldova; - să analizeze trăsăturile caracteristice fiecărui tip de criminalitate în parte; - să stabilească cauzele și condițiile care favorizează existența diverselor tipuri de criminalitate; - să evalueze eficiența prevederilor legislației naționale ce reglementează diverse tipuri de criminalitate; - să generalizeze rezultatele conferințelor naționale și internaționale privind combaterea criminalității organizate, corupției, criminalității economice etc. - să propună programe de prevenire și combatere a celor mai periculoase tipuri de criminalitate. 	<p style="text-align: center;">Tipuri de criminalitate</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Criminalitatea organizată. ● Criminalitatea feminină ● Terorismul ● Traficul ilicit de droguri ● Traficul de ființe umane ● Criminalitatea informatică ● Corupția ● Criminalitatea economică. ● Criminalitatea ecologică. ● Criminalitatea militară. ● Alte tipuri de criminalitate.
<ul style="list-style-type: none"> - să descrie particularitățile criminalității în Republica Moldova și mun.Bălți la momentul actual; - să identifice cauzele criminalității în Republica Moldova și mun. Bălți; - să analizeze starea, structura și dinamica criminalității în Republica Moldova și mun.Bălți; - să evalueze tendințele criminalității în Republica Moldova; - să elaboreze măsuri de prevenire și combatere a criminalității în Republica Moldova și mun. Bălți ; 	<p style="text-align: center;">Criminalitatea în Republica Moldova și mun. Bălți</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Particularitățile criminalității în RM și mun. Bălți la momentul actual. ● Cauzele criminalității în RM și mun.Bălți ● Starea, structura și dinamica criminalității în RM și mun.Bălți. ● Tendințele criminalității în RM. ● Măsuri de prevenire și combaterea a criminalității în RM și mun.Bălți.

VIII. ACTIVITĂȚI DE LUCRU INDIVIDUAL

SUBIECTE/PROBLEME	FORME DE REALIZARE	MODALITĂȚI DE EVALUARE
1. Premisele obiective și subiective ale apariției criminologiei.	1. Referate/rezumate. 2. Studii. 3. Elaborarea tezelor de licență.	-prezentarea rezultatelor; -participarea la conferințe științifice; -susținerea tezelor de licență.
2. Penologia - direcție nouă în criminologie.	1. Referate/rezumate. 2. Proiecte. 3. Elaborarea tezelor de licență. 4. Portofoliu.	-prezentarea rezultatelor; -elaborarea articolelor; -publicarea rezumatelor; -susținerea tezelor de licență.
3. Victimologia - direcție nouă în criminologie.	1. Referate/rezumate. 2. Studii. 3. Realizarea sondajelor sociologice. 4. Studiu de caz	-prezentarea rezultatelor; -prezentarea rezultatelor sondajelor; -elaborarea articolelor; -participarea la conferințe științifice.
4. Teorii clasice asupra criminalității.	1. Studiu. 2. Referate/rezumate. 3. Proiecte. 4. Portofoliu.	-participarea la conferințe științifice; -elaborarea articolelor; -prezentarea rezultatelor.
5. Freudismul și doctrina psihanalitică.	1. Elaborarea tezelor de licență. 2. Proiecte. 3. Studii. 4. Referate/rezumate.	-susținerea tezelor de licență; -prezentarea rezultatelor; -participarea la conferințe științifice; -elaborarea și publicarea articolelor.
6. Factorii care contribuie la formarea personalității infractorului.	1. Referate/rezumate. 2. Proiecte. 3. Elaborarea tezelor de licență. 4. Portofoliu.	-prezentarea rezultatelor; -elaborarea articolelor; -publicarea rezumatelor; -susținerea tezelor de licență.
7. Studiu comparat al stării, structurii și dinamicii criminalității din alte țări și tendințele acesteia.	1. Elaborarea tezelor de licență. 2. Proiecte. 3. Studii. 4. Referate/rezumate. 5. Analiza datelor statistice.	-susținerea tezelor de licență; -prezentarea rezultatelor; -participarea la conferințe științifice; -elaborarea și publicarea articolelor.
8. Modele de reacție socială împotriva criminalității.	1. Referate/rezumate. 2. Studii. 3. Realizarea sondajelor sociologice.	-prezentarea rezultatelor; -elaborarea articolelor; -participarea la conferințe științifice; -prezentarea rezultatelor sondajelor.
9. Tendințe moderne în	1. Referate/rezumate.	- prezentarea rezultatelor;

politica penală.	2. Studiu de caz. 3. Analiza generalizărilor practicii judiciare. 4. Analiza datelor statistice.	- elaborarea articolelor; - publicarea rezumatelor; - participarea la conferințe științifice;
10. Instituții și strategii actuale de luptă împotriva criminalității în Republica Moldova și mun. Bălți	1. Studii. 2. Proiecte. 3. Aplicarea în practică a strategiilor de prevenire și combatere a criminalității. 4. Studiu de caz.	- prezentarea rezultatelor; - elaborarea articolelor; - publicarea rezumatelor; - participarea la conferințe științifice;

IX. EVALUAREA UNITĂȚII DE CURS

Evaluarea *acurentă* are loc la seminarii prin note acumulate pentru sarcinile de lucru independent, lucrări de control, teste, prezentări de referate, comunicări.

Evaluarea *finală* se va desfășura sub forma unui examen oral (zi) / (f/r). Biletul de examinare va cuprinde trei subiecte ce rezultă din conținuturile cursului. Subiectele de examinare vor fi formulate reieșind din finalitățile disciplinei și competențele speciale. Nota de la examen constituie 40% din nota finală, iar 60 % revin notei medii acumulate la seminarii, $N_f = 0,4 \times n_i + 0,6 \times n_e$, unde N_f – nota finală; n_i – media notelor pentru sarcinile de lucru independent, n_e – nota de la examen.

1. Evaluări sumative periodice: lucrări de control; testări

Mostra 1:

Lucrare de control la tema: „Concepții și teorii clasice asupra criminalității.”

Subiectul I: Gîndirea lumii antice asupra criminalității

Activități de evaluare:

- 1.1. Relatați formele de limitare ale răzbunării.
- 1.2. Argumentați problema fenomenului criminalității în concepțiile gînditorilor Greciei Antice.
- 1.3. Estimați influența religiei în lupta împotriva criminalității.

Subiectul II: Școala pozitivistă italiană

Activități de evaluare:

- 1.1. Descrieți premisele apariției școlii pozitvistice italiene.
- 1.2. Comparați conceptele de bază ale teoriilor lui Cesare Lombroso, Enrico Ferri și Raffaele Garofalo.
- 1.3. Autoevaluați rolul școlii pozitvistice italiene în elaborarea măsurilor de prevenire și combatere a criminalității.

2. Evaluare sumativă finală

Mostre:

Bilet nr. 1

1. Evoluția criminologiei
2. Școala clasică sau beccariană
3. Noțiunea și conceptul de resocializare a infractorului

Bilet nr.2

1. Freudismul.
2. Modelele de prevenire a criminalității
3. Victimologia criminologică

Bilet nr. 3

1. Teoria personalității criminale a lui Jean Pinatel.
2. Noțiunea și caracteristica elementelor mecanismului actului infracțional individual
3. Delincvența juvenilă

IX. RESURSE INFORMAȚIONALE ALE CURSULUI

1. Amza Tudor. Criminologie. Tratat de teorie și politică criminologică. - București: Lumina Lex, 2002.
2. Amza Tudor. Criminologie teoretică. Teorii reprezentative și politică criminologică. - București: Lumina Lex, 2000.
3. Amza Tudor. Criminologie. - București: Lumina Lex, 1998.
4. Antoniu George. Prevenirea infracțiunilor în dezbaterile Națiunilor Unite //Studiu de drept românesc. – București: Editura Academiei Române. - Nr.1-2. - 1991.
5. Antoniu George. Conceptul de prevenire a infracțiunilor //Studii de cercetări juridice. - Nr. 1. - 1981.
6. Arlacchi Pino. Corupția, crima organizată și spălarea mondială a banilor. (Conferința a V-a Internațională Anticorupție). – Amsterdam, 1992.
7. Bălan Ana, Stănișor Emilian, Mincă Marinela. Penologie. - București: Oscar Print, 2002.
8. Bătrînu E. Educația în familie. – București, 1980.
9. Bârgău M. Prevenirea infracțiunilor săvârșite de minori. - Chișinău, 1998.
10. Beccaria Cesare. Despre infracțiuni și pedepse (traducere Scarlat Dora) - București: Editura Rosetti, 2001.
11. Bodunescu I. Flagelul terorismului internațional. – București: Editura Militară, 1978.
12. Botezatu O. Criminalitatea în societatea de tranziție //Studii de drept românesc, nr.4, 1992.
13. Brânză Sergiu. Evoluția reglementărilor privind protecția penală a proprietății pe teritoriul Republicii Moldova. - Chișinău: Editura ARC, 2001.
14. Brînzei P., Sîrbu A., Scripcaru Gh.. Comportamentul aberant și relațiile cu mediul. – Iași, 1970.

15. Brânzei P., Pirozynski T. Comportamentul aberant în relațiile cu mediul. – Iași: Junimea, 1971.
16. Bujor Valeriu, Țăranu Daniela. Deviantologie. Note de curs. - Chișinău: Centrul Editorial al Universității de Criminologie, 2002.
17. Bujor Valeriu, Manole-Țăranu Daniela. Victimologie - Chișinău: Centrul Editorial al Universității de Criminologie, 2002.
18. Bujor Valeriu, Miron Ion. Violența sexuală: aspecte juridico-penale și criminologice. - Chișinău, 2001.
19. Bujor V., Bejan O., Ilie S., Casian S., Elemente de criminologie. - Chișinău, 1998.
20. Bujor V., Bejan O. Criminalitatea profesională. - Chișinău: Editura Lyceum, 1999.
21. Bujor V., Bejan O. Criminalitatea recidiviștilor. - Chișinău, 1998.
22. Bulai Costică, Stănoiu Rodica Mihaela. Sociologia dreptului penal și criminologia //Studii și cercetări juridice, nr. 1, 1974.
23. Bulai Costică. Premise teoretice și metodologice ale cercetării criminologice //Studii și cercetări juridice, nr. 3, 1970.
24. Ciobanu Igor. Criminalitatea organizată la nivel transnațional și unele forme de manifestare în Republica Moldova. - Chișinău: Muzeum, 2001.
25. Ciobanu Igor. Criminologie. Volumul I. - Chișinău: Muzeum, 2003.
26. Ciobanu Igor. Criminologie. – Chișinău, 2011
27. Cioclei Valerian. Criminologie etiologică. - București: Editura Actami, 1996.
28. Cioclei Valerian. Manual de criminologie. - București: Editura ALL BECK, 1998.
29. Criminalitatea organizată și economia tenebroasă în Republica Moldova //Conferința științifico-practică republicană (26 februarie 1999). - Chișinău: Editura ARC, 1999.
30. Dănescu Gh., Tomorug E. Probleme judiciare în psihiatrie. – București, 1973.
31. Delincvența juvenilă: prevenție și recuperare. //Conferința științifică a profesorilor catedrei Asistență Socială și Sociologie din 15-16 ianuarie 2002. - Chișinău: Centrul Editorial al Universității de Criminologie, 2002.
32. Dincu Aurel. Bazele criminologiei. – București: Ed. Pro Arcadia, 1995.
33. Ferri Enrico. Principii de drept criminal. – București: Editura Revista Pozitivă Penală, 1940.
34. Freud Sigmund. Introducere în psihanaliză. Prelegere de psihanaliză. Psihopatologia vieții cotidiene. – București: Editura Didactică și Pedagogică, 1980.
35. Freud Sigmund. Psihanaliză și sexualitate. - București: Editura Științifică, 1994.
36. Gheorghiu - Brădet Ion. Criminologia generală românească. - Brașov: Tipocart Brașovia, 1993.
37. Giurgiu Narcis. Elemente de criminologie. – Iași: Chemarea, 1992.

38. Gladchi Gheorghe. Determinantele victimologice și mecanismul infracțiunilor de mare violență (omorul, vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, violul). - Chișinău: Centrul de Drept, 2000.
39. Gladchi Gheorghe. Criminologie generală - Chișinău: Muzeum, 2001.
40. Gurin Vasile, Pascaru Valeriu, Ilie Sergiu, Jalencu Marian, Carașciuc Lilia, Rusu Andrei, Gumenâi Ion, Pâslariuc Virgil, Negură Lilian. Corupția. - Chișinău: Editura ARC, 2000.
41. Harbada Ioan. Predelinvența și delincvența juvenilă //Studiu de drept rămânesc, nr. 2, 1992.
42. Iacovisac C. Mediul familial și delincvența juvenilă. – București, 1973.
43. Josipescu V. Caruselul violenței. – București: Editura Militară, 1981.
44. Lașcu Mihail, Pop Octavian. Aspecte de teorie și practică judiciară în materia infracțiunilor de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte. - Chișinău, 2001.
45. Levy-Bruhl H. Probleme ale sociologiei crimei. – București: Editura Politică, 1971.
46. Loghin Octavian. Criminologie. - Iași, 1970.
47. Mateuț Gheorghită. Criminologia (Note de curs). – Arad, 1993.
48. Medeanu Tiberiu-Constantin. Crima și criminalul (Geneza crimelor și descoperirea criminalilor). - București: Lumina Lex, 2000.
49. Mitrofan N., Zdrenghia V., Butoi T. Psihologie judiciară. - București: Casa de editură și presă "Șansa" SRL, 1994.
50. Moineagu C., Negura I., Urseanu V. Statistica. – București: Editura Științifică și Enciclopedică, 1976.
51. Nistoreanu Gheorghe, Păun Costică. Criminologie. – București: Europa Nova, 2000.
52. Nistoreanu Gheorghe, Păun Costică. Criminologie. – București: Editura didactică și pedagogică R. A., 1994.
53. Nistoreanu Gheorghe, Păun Costică. Criminalitatea financiar-bancară: "spălarea banilor" //Studiu la Societatea Română de Criminologie. – București, 5.II.1993.
54. Nistoreanu Gheorghe. Prevenirea infracțiunilor prin măsuri de siguranță. – București: Europa Nova, 2001.
55. Oancea Ion. Probleme de criminologie. - București: Editura ALL EDUCATIONAL S. A., 1994.
56. Oprean Horea. Criminologie. - Arad: Editura Servo-Sat, 1996.
57. Oxana Rotari. Criminologie. – Chișinău, 2011
58. Păun Costică. Crima organizată sau organizarea crimei. București: Academia de Poliție "Alexandru Ioan Cuza", 1993.
59. Poenaru Iu.. Contribuții la studiul pedepsei capitale. – București, 1974.
60. Politic Gabriela. Criminologie (note de curs). - Iași: Editura Fundației Chemarea, 1996.

61. Pondrea P. Criminologia dialectică. – București, 1945.
62. Pop Traian. Curs de criminologie. – Cluj: Institutul de arte grafice “Ardealul”, 1928.
63. Preda Vasile. Profilaxia delincvenței și reintegrarea socială. – București, 1981.
64. Preda Vasile. Delincvența juvenilă. - Cluj-Napoca, 1998.
65. Probleme actuale privind infraționalitatea //Anuar științific al Academiei de Poliție, ed.1. - Chișinău, 2000.
66. Rădulescu Sorin, Banciu Dan, Teodorescu Vasile. Criminalitatea în România în perioada de tranziție (Teorii, Tendințe, Prevenire). Pitești: Editura LICĂ, 2001.
67. Rădulescu Sorin, Banciu Dan. Introducere în sociologia delincvenței juvenile. – București: Editura Medicală, 1990.
68. Rădulescu Sorin, Banciu Dan, Voicu M. Introducere în sociologia devianței. – București: Ed. Științifică și enciclopedică, 1985.
69. Rădulescu Sorin, Banciu Dan. Sociologia crimei și criminalității. – București: Ed. Șansa, 1996.
70. Rădulescu Sorin, Piticariu Mircea. Devianță comportamentală și boală psihică. - București: Ed. Academiei R.S.R., 1989.
71. Roșca A. Delincventul minor. – Cluj, 1938.
72. Rusnac Svetlana. Psihologia dreptului. - Chișinău: Editura ARC, 2000.
73. Sima Constantin. Măsurile de siguranță în dreptul penal contemporan. - București: Editura ALL BECK, 1999.
74. Stănoiu Rodica Mihaela. Criminologie. - București: Oscar Print, 2002.
75. Stănoiu Rodica Mihaela. Tranziția și criminalitatea. - București: Oscar Print, 1994.
76. Stănoiu Rodica Mihaela. Introducere în criminologie. – București: Editura Academiei, 1989.
77. Stănoiu Rodica Mihaela. Metode și tehnici de cercetare în criminologie. - București: Editura Academiei Republicii Socialiste Române, 1981.
78. Stănoiu Rodica Mihaela. Confruntări de idei în criminologia accidentală contemporană //Studii și cercetări juridice, nr.2, 1981.
79. Stănoiu Rodica Mihaela, Nenciulescu V. Rolul criminologiei în realizarea obiectivelor de politică penală //Studii și cercetări juridice, nr.2, 1982.
80. Sthal H. Teoria și practica investigațiilor sociale. – București: Editura Științifică, 1974.
81. Strategia actuală și perspectivele științei criminologice în Republica Moldova //Conferința științifică. - Chișinău, 2002.
82. Strategia combaterii criminalității organizate în Republica Moldova //Conferința științifico-practică republicană (23-24 mai 1996). - Chișinău: Editura ARC, 1997.
83. Tiberius Bogdan. Probleme de psihologie judiciară.- București, 1973.

84. Tomşa L., Antoniu G., Hentea T. Cunoaşterea cauzelor care determină şi a condiţiilor care favorizează manifestările infracţionale. – Bucureşti //Revista română de drept, 1970.
85. Ungureanu Augustin. Prelegeri de criminologie. - Iaşi: Editura pentru Cultură şi Ştiinţă "Moldova", 1999.
86. Ursa V. Criminologie. - Cluj-Napoca: Ed. Ciprian & Cătălina, 1993.
87. Vintilă Dorin. Brevia anomaliilor congenitale. - Bucureşti: Ed. Continent, 1995.
88. Zaporozjan Igor. Criminalitatea are chip de femeie. - Chişinău: Editura Elan Poligraf, 2000.

1. Атанескан Ю. Борьба с рецидивной преступностью. – Тбилиси, 1982.
2. Антонян Ю. М. Социальная среда и формирование личности преступника. – Москва, 1975.
3. Антонян Ю. М. Преступность среди женщин. – Москва, 1992.
4. Бабаев М. М., Королева М. В. Преступность приезжих в столичном городе. – Москва, 1990.
5. Блувштейн Ю. Д., Добрынин А. В. Основания криминологии. Опыт логико-философского исследования. – Минск, 1990.
6. Блувштейн Ю. Д., Яковлев А. М. О перспективах научной разработки проблем борьбы с преступностью. Ученые записки высших учебных заведений Литовской ССР. Право. Т. XVI. - Рига, 1981, вып.1.
7. Бородин С. Борьба с преступностью: теоретическая модель комплексной программы. – Москва: Знание, 1990.
8. Борьба с групповыми правонарушениями несовершеннолетних. – Киев: Наукова Думка, 1982.
9. Брунон Холыст. Криминология. Основные проблемы. – Москва, 1980.
10. Бышевский Ю. Рецидив в преступности. – Омск, 1978.
11. Бышевский Ю., Марцев А. Криминологическая характеристика личности вора. – Омск, 1973.
12. Бужор В., Гуцуляк В. Групповая преступность: методологические основы изучения и классификации. - Кишинэу, 1998.
13. Бужор В. О Сущности преступности. - Кишинэу, 1998.
14. Бухгольц Э., Лекшас Дж., Хартман Р. Социалистическая криминология. – Москва, 1975.
15. Вермеш М. Основные проблемы криминологии. – Москва, 1978.

16. Габидани А. А., Гачечиладзе Р. Г. Некоторые вопросы географии преступности. – Тбилиси, 1982.
17. Глинкина С. П. Проблемы и тенденции развития "теневой" экономики в современной России. – Москва, 1995.
18. Годунов И. В. Российская организованная преступность и ее транснациональная сущность. - Москва: "Юрист", 2001.
19. Годунов И. В. Организованная преступность - знамение века или чума современности ? - Москва, 2002.
20. Голик Ю. В. Случайный преступник. – Томск, 1984.
21. Гуров А. И. Профессиональная преступность. Прошлое и современность. – Москва: Юридическая Литература, 1990.
22. Гуров А. И. Красная мафия. – Москва, 1995.
23. Гуськов Н. М., Ермаков В. Д., Савинкова Е. Н. Причины и условия, способствующие преступности несовершеннолетних. – Москва, 1981.
24. Дикселиус М., Константинов А. Преступный мир России. СПб, 1995.
25. Джекебаев У. С. Преступность как криминологическая проблема. - Алма-Ата, 1974.
26. Долгова А. И. Социально-психологические аспекты преступности несовершеннолетних. – Москва, 1980.
27. Дрогонец Ян, Жоллендер П. Современная медицина и право. – Москва: Юридическая Литература, 1991.
28. Емельянов В. П. Преступность лиц с психическими аномалиями. – Саратов, 1980.
29. Забрянский Г. И. Методика статистического изучения преступности. – Краснодар, 1976.
30. Запорожан Игор. Проблемы женской преступности в Республике Молдова. - Кишинев: Elan Poligraf, 2000.
31. Игошев К. Е. Типология личности преступника и мотивация преступного поведения. – Горький, 1974.
32. Игошев К. Е. Психология преступных проявлений среди молодежи.– Москва, 1971.
33. Изменения преступности в России. Криминологический комментарий статистики преступности. – Москва, 1994.
34. Иншаков С. М. Зарубежная криминология. – Москва: ИНФРА-М-НОРМА, 1997.
35. Кабанов П. А. Коррупция и взяточничество в России. – Нижнекамск, 1995.
36. Кан Цэда. Преступность и криминология в современной Японии. – Москва: Прогресс, 1989.
37. Карпет И. И. Что такое криминология. – Москва: Знание, 1986.

38. Карпец И. И. Преступность: иллюзии и реальность. – Москва: Российское право, 1992.
39. Кернер Ханс-Юрген. Криминология. Словарь-справочник. Отв. ред. пер. на русский язык – Долгова А. И. – Москва: Норма, 1998.
40. Кларк Р. Преступность в США. – Москва, 1975.
41. Ковалев М. И. Основы криминологии. – Москва, 1970.
42. Коган В. М. Социальные свойства преступности. – Москва, 1977.
43. Кормщиков В. М. Криминология семейного неблагополучия. – Пермь, 1987.
44. Корчагин А. Г., Номоконов В. А., Шульга В. И. Организованная преступность и борьба с ней. – Владивосток, 1995.
45. Косоплечев Н. П. Методы криминологического исследования. – Москва, 1983.
46. Криминология. //Под ред. Долговой А. И. – Москва: ИНФРА-М-НОРМА, 1999.
47. Криминология. //Под ред. Орехова В. В. - Санкт-Петербург, 1992.
48. Криминология. //Под ред. Герцензона А. А., Карпеца И. И., Кудрявцева В. Н. – Москва, 1966.
49. Криминология. //Под ред. Кудрявцева В. Н., Эминова В. Е. – Москва, 1995.
50. Криминология. //Под ред. Кузнецовой Н. Ф., Миньковского М. – Москва: изд. МГУ, 1994.
51. Криминология. //Под ред. Шнайдера Г. Й. – Москва: Изд. группа Прогресс "УНИВЕРС", 1994.
52. Криминологическое прогнозирование и планирование борьбы с преступностью. - Симферополь, 1998.
53. Кудрявцев В. Н. Причинность в криминологии. – Москва: Юридическая Литература, 1976.
54. Кузнецова Н. Ф. Проблемы криминологической детерминации. – Москва: изд-во МГУ, 1986.
55. Кузнецова Н. Ф. Преступление и преступность. – Москва, 1969.
56. Кузнецова Н. Ф. Детерминация преступности. – Москва, 1985.
57. Курс советской криминологии. Предупреждение преступности. //Под ред. Кудрявцева В. Н., Карпеца И. И., Коробейникова Б. В. – Москва: Юридическая литература, 1986.
58. Лебедев С. Я. Антиобщественные традиции, обычаи и их влияние на преступность. – Омск, 1989.
59. Лунеев В. В. Выборочный метод в криминологии. – Москва, 1988.
60. Лунеев В. В. Мотивация преступного поведения. – Москва, 1991.
61. Макарь И. Методические указания по изучению криминологии. – Кишинэу: МГУ, 1989.

62. Механизм преступного поведения. – Москва, 1981.
63. Минна Р. Мафия против закона. – Москва, 1988.
64. Никифоров А. С. Ганкстеризм в США: сущность и эволюция. – Москва, 1991.
65. Овчинников В. Д. Вопросы теории криминологии. - Ленинград, 1982.
66. Организованная преступность. – Москва: Юридическая литература, 1989.
67. Панкратов В. В. Борьба с тяжкими насильственными преступлениями против личности. – Киев, 1978.
68. Панкратов В. В. Методология и методика криминологических исследований. – Москва: Юридическая литература, 1972.
69. Петров Э. И., Марченко Р. Н., Барина Л. В. Криминологическая характеристика и предупреждение экономических преступлений. – Москва, 1995.
70. Побегайло Э. Ф. Тенденции современной преступности и совершенствование уголовно-правовой борьбы с ней. – Москва, 1990.
71. Подлеских Г., Терешонок А. Воры в законе: бросок к власти. – Москва, 1994.
72. Преступность в России в девяностых годах и некоторые аспекты законности борьбы с ней. – Москва, 1995.
73. Преступность и правонарушения в СССР (статистический сборник). - Москва: Финансы и статистика, 1991.
74. Разинкин В. С. Воры в законе и преступные кланы. – Москва, 1995.
75. Ратинов А. Р., Ефремова Г. Х. Психологическая защита и самооправдание в генезисе преступного поведения // Личность преступника как объект психологического исследования. – Москва, 1979.
89. Решетников Ф. М. Криминологические проблемы развивающихся стран Азии и Африки. – Москва, 1970.
90. Ривман Д. В. Виктимологические факторы и профилактика преступлений. – Ленинград, 1975.
91. Сабитов Р. А. Посткриминальное поведение. – Томск, 1985.
92. Сахаров А. Б. О личности преступника и причинах преступности в СССР. – Москва, 1961.
93. Соколов Д. И. К понятию преступности и ее состояния // Становление и развитие советского уголовного законодательства. – Волгоград, 1973.
94. Солопанов Ю. В. Криминологическое прогнозирование и планирование борьбы с преступностью. – Москва, 1983.
95. Спиридонов Л. И. Социология преступления. – Москва, 1978.
96. Стручков Н. А. Преступность как социальное явление. – Ленинград, 1979.

97. Татарухин С. А. Преступное поведение. – Москва, 1977.
98. Тимуш А., Мартыничек Е., Клименко В. Преступность в зеркале социологии. – Кишинэу, 1990.
99. Тэсс Л. В. Воры в законе и прочие... – Рига, 1993.
100. Унтилэ Вячеслав. Организованная преступность: понятие, сущность, виды и эволюционные тенденции. - Женева, 1998.
101. Шур Э. Наше преступное общество. – Москва, 1977.
102. Холыст Б. Криминология. Основные проблемы. – Москва, 1980.
103. Фокс В. Введение в криминологию. – Москва, 1985.
104. Франк Л. В. Потерпевшие от преступления. – Душанбе, 1977.
105. Эвальд У. Насилие в странах бывшего восточного блока // Криминологические исследования в мире. – Москва, 1995.
106. Яковлев А. М. Преступность и социальная психология. – Москва, 1971.

1. Bouzat P., Pinatel J. Traité de droit pénal et de criminologie. Tome III. – Paris: Ed. Dalloz, 1963.
2. Brimo A. Les méthodes de sciences sociales. - Paris: Edit. Montchrestien, 1972.
3. Collin M. et collaborateurs. Etudes de criminologie clinique. - Paris: Masson, 1963.
4. Cusson Maurice. La Criminologie. - Paris, 1990.
5. Durkheim E. Les règles de la méthode sociologique. - Paris: Ed. Presses Universitaires de France, 1963.
6. Freud Sigmund. Introduction à la psychanalyse. - Paris: Ed. Payot, 1989.
7. Friedlander Kate. Délinquance juvénile. - Paris: Ed. Presses Universitaires de France, 1951.
8. Garofalo R. La Criminologie. Cinquième édition entièrement refondue et augmentée, Felix Alcan, editeur, Paris, 1905.
9. Gassin R. Criminologie. Deuxième édition. - Paris: Dalloz, 1990.
10. Greeff E. Les instincts de défense et de sympathie. Paris: Ed. P.U.F., 1947.
11. Heshard A. Psychologie du crime. Paris: Ed. Payot, 1963.
12. Hulsman L., Bernat de Celis J. Peines perdues - le systeme penal en question. Paris: Ed. Centurion, 1982.
13. Kinberg O. Les problèmes fondamentaux de la criminologie. Paris: Cujas, 1959.
14. La Criminalité organisée. – sous la direction de Marcel Leclerc. - Paris, 1996.
15. Laplante J. Crime et traitement, introduction critique a la criminologie. - Montréal: Ed. Boreal, 1985.

16. Larguier J. Criminologie et science pénitentiaire. Sixième édition. Paris: Dalloz, 1989.
17. Leauté J. Criminologie et science pénitentiaire. - Paris: P.U.F., 1972.
18. Martin Daniel. La criminalité informatique. - Paris: Presses Universitaires de France, 1997.
19. Merle Roger & Vitu André. Traité de Droit Criminel. Tome I. Septième édition. – Paris: Ed. Cujas, 1997.
20. Negrier-Dormont Lygia. Criminologie. – Paris: Ed. Litec, 1992.
21. Negrier-Dormont Lygia et Tzitzis S. Criminologie de l'acte et de philosophie pénale. De l'ontologie criminelle des Anciens a la victimologie appliquée des Modernes. – Paris: Ed. Litec, 1994.
22. Normandeau A. Méthodologie de la criminologie. Cours litografiat. Presses Université de Montréal, 1975.
23. Picca G. La Criminologie. 3e Ed. Presses Universitaires de France, 1993.
24. Pinatel Jean. Traité de Droit pénal et Criminologie. Tome III
25. Pinatel Jean. La société criminogène. – Paris: Ed. Calman-Levy, 1971.
26. Pinatel Jean. Le phénomène criminel. – Paris: Editions M. A., 1987.
27. Resten R. Caractérologie du criminel. - Paris: Ed. Presses Universitaires de France, 1959.
28. Robert Ph. L'organisation et le développement actuels de la recherche criminologique en France // Revue de droit pénal et de criminologie. - 1974. - nr.10.
29. Rufin Michel. Protection de la jeunesse et délinquance juvénile. - Paris, 1998.
30. Seeling E. Traité de Criminologie. - Paris: Ed. Presses Universitaires de France, 1956.
31. Stefani G., Levasseur G., Jambu-Merlin R. Criminologie et science pénitentiaire. Troisième édition. Dalloz, 1972.
32. Sutherland E. H., Cressey D. R. Principes de criminologie. – Paris: Ed. Cujas, 1966.
33. Szabo Denis. Criminologie. Ed. Les Presses de L' Université de Montreal, 1965.
34. Szabo Denis. Criminologie et politique criminelle. Bruxelles - Montreal, Vrin - P. U. M., 1978.
35. Szabo Denis. De l' Anthropologie à la Criminologie comparée. - Paris: Ed. Librairie Philosophique J. Vrin, 1993.
36. Tarde Gabriel. Les Lois de l' Imitation. - Paris, 1890.
37. Tarde Gabriel. La criminalité comparée. - Paris, 1890.
38. Tarde Gabriel. La Philosophie pénale. - Paris, 1900.
39. Tullio B. Manuel d' anthropologie criminelle. - Paris: Ed. Payot, 1951.
40. Tullio B. Principes de criminologie clinique. - Paris: Ed. Presses Universitaires de France, 1967.

41. Vouin R., Leaute J. Droit Pénal et Criminologie. - Paris: Ed. Presses Universitaires de France, 1956.
42. Wolfgang M. The sociology of crime and delinquency. - New York, 1970.
43. Yamarellos E., Kellens G. Le crime et la criminologie. - Verviers: Marabout Université, 1970.

1. Akers Ronald L. Criminological Theories: Introduction, Evaluation and Application. Ed. Hardcover, 2003.
 2. Bernard Thomas J. Theoretical Criminology. Ed. Hardcover, 2000.
 3. Black Donald. Sociological justice. - Oxford: University press, 1996.
 4. Brown Stephen Eugene. Criminology: Explaining Crime and Its Context. Ed. Paperback, 2001.
 5. Douglas John E. & Olshaker Mark. The Anatomy of Motive: The F.B.I.'s Legendary Mindhunter Explores the Key to Understanding and Catching Violent Criminals.
 6. Findlay Mark. Problems for the Criminal Law. - Oxford: University press, 1996. Paperback, 2000.
 7. Frank, Ph. D. Schmalleger. Criminology Today: An Integrative Introduction (3rd edition). Ed. Hardcover, 1999.
 8. Garner Brian A. A dictionary of modern legal usage.- Oxford, 1995.
 9. Gottfredson Michael R. A General Theory of Crime. Ed. Paperback, 1990.
 10. Hart H.L.A. & Honoré T. Causation in the Law. - Oxford: Clarendon press, 1997.
 11. Hirschi Travis. Causes of Delinquency. Ed. Paperback, 2002.
 12. Robinson Paul H. Structure & function in criminal Law. - Oxford: Clarendon press, 1997.
 13. Ruggiero Vincenzo. Crime & Markets. - Oxford: University press, 1995.
 14. Singleton Royce & Straits Bruce C. Approaches to Social Research. Ed. Hardcover, 1999.
 15. The Oxford Handbook of Criminology. - Oxford: Clarendon press, 1997.
- Turvey Brent E. Criminal Profiling: An Introduction to Behavioral Evidence Analysis (2nd edition). Ed. Hardcover, 2002.